Школярик

Гелена Ґіцова - Міцовчінова

Обчаньске здружіня КОЛЫСОЧКА – KOLÍSKA
Občianske združenie KOLYSOČKA – KOLÍSKA

Пряшів – Prešov 2015

© Авторка: Гелена Ґіцова – Міцовчінова

ШКОЛЯРИК

© Ілустрації: ПаедДр. Даньєла Капралёва

© Ґрафічна управа: beren atelier grafické štúdio

Выдало ОЗ КОЛЫСОЧКА – KOLÍSKA
Выданя перше
Пряшів 2015

© Autorka: Helena Gicová – Micovčinová

ŽIAČIK

© Ilustrácie: PaedDr. Daniela Kapráľová

© Grafická úprava: beren atelier grafické štúdio

Vydalo OZ KOLYSOČKA – KOLÍSKA.
Prvé vydanie
Prešov 2015

ISBN – 978-80-972115-2-3

Motto:

Материньске слово

На долинцї зберам
од яри квіточкы,
з яких в гаю звию
Русинам віночкы.

З букварём до світа
хочу вырушыти,
материньскым словом
дїтей потїшыти.

Захраньте дїточкы
русиньску бісїду,
жебы із валалу
не счезла без слїду.

Осінь

Школярикы

Уж настали про Русинів
тоты красны рочкы,
бо в азбуці приповідкы
чітають дїточкы.

Най з головы школярикы
чудже не вышмарять
але своє материньске
познають з букваря.

Будуть красны співаночкы
у школї співати,
а русиньске любозвучне
слово розвивати.

Зачінать школа

Бесстаростно понад луку
мотылї лїтають,
а в септембрї школярикам
дверї отворяють.

Уж ся кінчать гры на луцї
скінчіло ся лїто,
вянуть вінцї, што выплели
дїточкы із квіток.

І од моря далекого
дїти прилїтають,
тай у школї камаратів
щастливых вітають.

Хоць і вода у потічку
по каміню черькать,
школяриків уж на лавцї
нова книжка чекать.

Хотять своє родне слово
з букваря любити,
та і новы знаня в школї
треба роздобыти.

Посмутнїли грачкы

У скриньцї веселы
посмутнїли грачкы,
над луков лїтають
довгохвосты дрaчкы.

Понагляють стежков
із Петриком Зузка,
уж на лавцї Букварь
блайвас і церузка.

І музикант-вітор
полїтує світом,
бо ся дїти лучать
з преміленым лїтом.

Уж бороздять поле
тракторы з плужками,
на плечах школярїв
ташкы із книжками.

Одпочінуть в домі
нотбук та і телка,
а в школї з науков
чекать учітелька.

Букварик

Уж русиньскым дїтём в селї
розьяснены твари,
бо з радістёв отворяють
новенькый букварик.

Кажде слово, што у школї
з радістёв выгварять,
якбы пташа вылетїло
співом із букваря.

Якы слова у молитві? -
Просять ся школяря.
Сміло повість - выписаны
з нашого букваря.

Погласкала свою Розку
Кочішова Маря,
як про мамку прочітала
стишок із букваря.

Потїшыли бы заісто
і самого краля
златы слова, што Русинам
світять із букваря.

Наша бісїда

Зведаве у селї
і мале створїня,
із якого оно
походить корїня.

Маш нянька Русина,
дїда і прадїда,
та і ты Русинка
з красного Бескіда.

А братик Іванко
вызнать ся в азбуцї,
бо в нёго русиньскый
букварик у руцї.

Ґаштаны

Звітала ся осїнь
із біленькым раном,
зобудила вітор,
што спав під ґаштаном.

Погнївав ся стражник
на ту господарьку,
почав трясти, гунцут,
пуздерка до парку.

А ґаштан в них скрывав
на шыю коралкы,
што щедро сыпала
злата осїнь в парку.

Небо збелавіло
без єдиной хмаркы.
У зеленій травцї
лежали коралкы.

Потїшена красов
зберала їх Данка,
же у школї дїти
зроблять з них ґаштанка.

Малярька осїнь

Ґалерію в гаю
малярька отворять,
бо вершочкы берез
так як свічкы горять.

І оліёмальбы
вішають на крячкы,
над селом із криком
летять дикы качкы.

У осїннїй красї,
тоненька у пасї,
стоїть пышна панї
в ружовім віґанї.

Подобы вітра

Раз ся в школї учітелькы
попросили дїти:
Кілько братів вітровія
полїтує в світї?

Хто кудовчіть головоньку
берізоньцї в горї?
Ой то оркан, што танцює
твіст на школьскім дворї.

Незадовго у тихотї
заскрипіла брана,
а то буря наганяла
в садї Ґурікана.

Може зима із Тайфуном
підскакують в гунї
і колышуть березинку
на Збояньскім Ґрунї.

Подримкує у опарї
горонька Камяна,
бо там вітор гостив вночі
брата Ураґана.

Осїнь в павучінї

Ґолосять в долинї
таку смутну справу,
же косарькы косять
в гаю суху траву.

Уж холодны вітры
в горї ся злїтають,
вызберати квіткы
з лукы понагляють.

Десь не-десь по єдна
забыта зацвила,
хоць уж в павучінї
осїнь ся зъявила.

Перлетёва осінь

Літать осінь
понад валал,
злате листя
поздувала.

Поздївала
уж на крячкы
перлетёвы
пацерочкы.

У лїщінї
мала хыжка
де у зимі
жыє мышка.

Доктор лїсів
уж не бухать,
до шпарочкы
влїзла муха.

На ярузї
видно крякы,
а на дубі
чорны фракы.

Одлїтають ластівочкы

Ці ластівка, а ці боцан
у гнїздї нарїкать,
же далеко-предалеко
тропіцка Африка.

А як вітор на бандурї
зачне выгравати,
уж пташочкам аж за море
треба ся зберати.

Цїлый тыждень щебетушкы
на дротї сидїли,
тай із краю до чуджіны
вєдно одлетїли.

Злата осїнь

Уж од златой браны
несе осїнь ключік,
бо ся сонце ясне
із долинов лучіть.

А лїто зелене
з горы одлїтує,
із гаїв, із поля
дарункы пакує.

Фарбы сі малярька
стала выберати,
хоче горы, долы
перемалёвати.

Тай на турістіку
летить аж на Крету,
бо осїнь натягла
фаребну палету.

Вовірка

Де у дубі
скрыта дїрка,
там орїшкы,
грибы, шішкы
зношать
лем вовірка.

Лїзе люфтом,
так як стрїла
на вершок ялинкы,
бо в зеленім дзвоні
глядать
смачны лакотинкы.

Ці ворона, ці сорока
понад лїс таракать,
же уж злїзла
аж на землю
скочка
без падака.

Прімабалеріна

Выгравають златы струны
красні з Оборина,
бо танцює в златім полю
прімабалеріна.

Уж при сході сонця поле
цїле позлатїє,
там сі кажда балеріна
віночок надїє.

А як сонця златый лучік
в небі наштартує,
у віночку танечніця
до танцю шатує.

Балеріну-танцюрістку
вечур в боцї коле,
при западї златой лопты
згасне злате поле.

Зайко

Смілый зайко з голї
розгласом выглашать,
же хоче робити
на полю варташа.

Же ся уж не боїть
з валалу хрестянкы,
же він повартує
в ночі капустянкы.

Хоць у ніч морозну
зима мошок трусить,
він сі на капусту
дрїбны зубкы брусить.

Уж од страху скаче
на полянкы пусты,
бо сполошав зайка
страшок із капусты.

Вітор

Выдкы же то прилетїла
невтримна потвора,
же од страху зеленїє
ростряшена гора.

А ці люфтом вылетїла
з болотистых млачок?
Же в ярузї роскывала
каждый єден крячок.

Може ся уж заспокоїть
в лузї на покосї,
де квіточкы личка мыють
в свіжій ранній росї.

Восїннї шаркані

Як пташата до чуджіны,
з краю одлїтають,
то шаркані довгохвосты
у люфтї лїтають.

Біжать з створов малёванов
пояшены дїти,
бо шарканїв на претєках
можуть увідїти.

Не утримав плачка-драчка
Іванко за хвостик,
тай без ганьбы росплакав ся
з великой жалости.

Помахують під горбочком
з чорнов гривов дубы,
шаркань дїтём із радости
вышкірює зубы.

Уж і хлопчік потїшеный
закрічав на мамку
буде плачко на небесах
стражити полянку.

Смутна осїнь

З кошариком смутна осїнь
по горах ходила
і зберала грибы, што їх
вечур насадила.

Зболочена, заплакана
осїнь путовала,
бо спід буків уж послїдні
дары вызберала.

Став уж вітор долинами
згоры повивати,
осїнь хоче высилена
під крячком заспати.

Окулярї

Не знам, ці мам
заплакати
кідь не віджу
прочітати.

Як уж маме
слабы очі,
хтоже може
нам помочі?

Ці дві бланкы
без зреніцї
у рамику
на поліцї?

Їх сїдадло
є наш носик
што їх дїдко
й бабка носить.

Прочітають
все у парї
лем скляняны
окулярї.

Зима

Перин - Баба

Уж зачала Перин-Баба
над горов кружыти,
гаї, поля і долины
хоче заснїжыти.

Порошковым цукрём стоїть
обсыпана лоза,
бо відїла з фуров цукрю
плазити Мороза.

Не буде ся быстра вода
у спадї пінити,
зима ледянов бланов йде
потік заскленити.

Зимушнї радости

Увідїли чары
рано дїти з двору,
за селом прекраснї
пострібрену гору.

На горбку в кожушку
сидить біла панї
дїти ся спущають
як на тобоґанї.

Выбігли із криком
веселы дївчата
на біленькый вершок
тїгають санчата.

Із двору на горбок
і Андрійко біжыть,
а на ногах хлопця
претєкарьскы ліжы.

Скаче з буды Брочко,
тай з радости гавкать,
бо видить стояти
в дворї снїгуляка.

Іде зима

Снїжны влочкы
полїтують,
падать вата
уж на тую.

Тай не буде
додж кропити,
летить зима
гай білити.

З Дїд-Морозом
прилетїла,
вода в ярку
выкыпіла.

Не лїтають
пчолкы, мушкы,
але пташкы
до кормушкы.

Дує вітор
уж без плужка
а потічок -
тонка смужка.

Намалёвав
дїтём личка,
летять санкы
до потічка.

А у дворї
місто пняка
стоїть соха
снїгуляка.

Зимны свята

Высвічены серед села
стоять уж стромикы
на них в ночі наморозив
дїд мороз цомпликы.

Тай россвітив уж Миколай
звізды на стромику,
зато повно на горбочку
радости і крику.

А на каждім конарику
заблищало злато,
же уж клёпкать до облака
новорічне свято.

Та не чути на саніцї
черькотаня воза,
бо на санках із Аляшкы
спустили мороза.

Карневал

Чом повно радости
є у школьскій галї?
Бо школярї в масках
днесь на карневалї.

Зъявила ся в стрібрї
уж снїгова влочка,
а із Дїд-Морозом
пришла Снїгурочка.

А сова ушата
выгукує в галї,
на дїтей вывалить
великы окалї.

Полїтує з Вілком
там і пчолка Мая,
ай веселу бзучку
ту родічі таять.

Малый хлопчік Петрик
не спознавать брата,
што ся перед дїтми
днесь грать на пірата.

Крылом нашыроко
вітрик помахує,
коник осїдланый
собі підскакує.

Ангел і Миколай –
довгожданы гості
зато в галї повно
сміху і радости.

Злетїли із неба
з великым баликом,
тай уж повно дарів
стоїть під стромиком.

Стражить під ялинков
дары стара лишка,
а златы орїшкы
грызе сива мышка.

Дївчата і хлопцї
танцюють, співають,
бо гостїв з дарами
на святї вітають.

Уж глучны варганы
перестали грати,
дїтворї до дому
тяжко ся зберати.

У руцї балоник
із школьского балу,
а в сердечку несуть
щастя з карневалу.

Нескоро до дому
заскрипіла бранка,
то дїточкам дверї
отворила мамка.

Понесла ся селом
справа од дїточок,
же уж під дверями
дзвонить новый рочок.

Новина

Клічуть дзвоны з турнї
до церькви каждого,
же увідять в яслях
днесь Сына Божого.

Несе ся новина
із села до села,
трёх царїв з дарами
ясна зоря вела.

А з радістнов вістков
і Архангел лїтать,
же ся уж народив
Выкупитель світа.

Рождество

Мають дїти на Рождество
радість превелику,
бо Ангелик і Морозко
світять на стромику.

Потїшены, же ся будуть
з бомбулями грати,
а в зеленій сукни стромик
будуть приберати.

Може познать нянько, мама
чудотворны чары,
а Ісуско їм принесе
під ялинку дары.

Роспочали в радіові
уж колядкы грати,
а родина за стіл сїдать
вєдно вечерять.

В погарику уж воскова
свічка яснї горить,
може сам Ісуско дверї
до дому отворить.

Ід дарункам малы дїти
не тягають смыком,
бо баликы, ліжы, санкы
скрыты під стромиком.

Може з неба і Ангелик
на свято прилїтать,
бо уж грачкы серед хыжы
од вымыслу світа.

А в тот вечур од радости
по домі бігають,
до півночі до постількы
спати не лїгають.

Пообїмав Славко маму
і до уха гварив,
же ся вечур дочекали
вытуженых дарів.

Обіцяли, же ся будуть
шумнї вєдно грати,
своїй мамцї у роботї
усе помагати.

Чеканя на Ісуска

Не видно на паші
з вівцями пастушка,
бо він із радістёв
чекать на Ісуска.

Тай вістка ся несе
од села до села,
по світї ся шырить
новина весела.

З великой радости
выспівує Бранко,
же Ісуско з даром
стоїть уж під бранков.

Ісуско ся народив

З Віфлеєма ся по світї
рознесла новина,
же в яскыни є сповита
уж Божа дїтина.

Тай Царїця при колысцї
співать співаночку:
люляй, люляй дїтя миле
мій любый сыночку.

А на землю ясна зоря
з неба засвітила,
та трём царїм із востока
слїд не загладила.

Молитвочка

Перед спанём ся дїточкам
заперають очка,
а із сердця про Ісуска
летить молитвочка.

Бо у Слові Божім денно
спомянуть на нёго,
жебы близкых – нянька, мамку
хранив од планого.

Кажде рано із радістёв
з постілочкы встануть,
Слова Божы од Ісуска
до школы їх ведуть.

Дарунок

Не співать му Майка:
Гаяй, же, мі гаяй,
поздравити учіть
свого папаґая.

Не быв од родічів
дарунок на святкы,
лем од своёй вірной,
доброй камараткы.

Уч го добры слова, -
слухать рады Лідкы,
жебы без поздраву
не вылетїв з клїткы.

Мусить днї і ночі
тихо там сидїти,
але знать родину
рано поздравити.

Дїти з татраланду

Підскакують од радости
дїти з татраланду,
бо привезли панї Зиму
з Нового Зеланду.

Повпрїганы собы
ай з дїдом Амброзом,
притягли на санках
Зиму із Морозом.

А дїточкы на бережку
пукають од сміху,
бо принесли зимны гостї
на горбок потїху.

Пташата в зимі

Уж од рана вороблята
в дворї чвірікають,
же у будцї пташенята
пожыву чекають.

Бо із жезлом стоїть Мороз
із зимов на мостї,
дрозд, синічка, жовты грудкы –
каждоденны гостї.

Прилїтають із радістёв,
не треба їх звати,
бо ся хотять о них дїти
в зимі постарати.

Бы прожыли пташенята
ту люту погоду,
несе Норко із Денісом
зерно, лой і воду.

Співачкы

Вшыткы вташкы ся зачали
з вороны сміяти,
учули ї на конарю
фалошнї співати.

А „славіця“ на плотику
три раз закракала,
при „рефренї“ ся небога
з ганьбы росплакала.

Може бы мала куковка
ку- ку закукала,
але бідна бы ся такой
з жалю розъёйкала.

Тай зачала сова своє
непреберне гу-гу,
гуготїнём розвеселить
за селом яругу.

А я собі заспівала:
Ой боже мій, боже...
Хто прекрасны три голосы
зладити поможе?

Лишка

Чули справу неслыхану
під бережком дїти,
же відїла сова лишку
під плотом сидїти.

Же злодїйка поза плоты
вечур ся ховала,
а малому їжачкови
іглы раховала.

Ярь / Весна

Ярьній потічок

Уже спід тонкой склянчіны
выплавала віла,
бо в склянянім поточіку
вода збелавіла.

Став потічок гуркотливый
красні выгравати,
папірёвы лодькы можуть
до моря плавати.

А з бучіны на полянкы
зозуленька кує,
же сонечко на долинкы
з неба поджмурькує.

Зозуля

Выспівує цїлым лїсом,
яйця кладе в чудже гнїздо.

Не знать пташа хто му мати
мусить в чуджім гнїздї спати.

Не знать родіч заспівати,
мусять чуджі годовати.

Властна мати знать у лїтї
ку-ку-ку-ку заспівати.

Тай кукулькы не плакали,
лем із бука закукали.

Зелены віночкы

Уж пришывать орґонинї
ярь з шовком листочкы,
понад лїсы виє красны
зелены віночкы.

Выгравають без престаня
в долинї ярочкы,
же по луцї барвінковій
сїє ярь квіточкы.

Курчатко

Із головков
із ножками
не выстригли
ножычками.

Коли чудо
ся там скрыло,
што в шкарлупці
дзёбом рыло?

За матірёв
все ходила,
як ся створа
народила.

Хто одповість
як там влїзло
на світ з яйця
жыве лїзло?

Мягке, тепле -
то не вата.
Жовта створа
пелехата.

День і ніч

Радість в ночі позерати
на облогу ясну,
як настане день біленькый
в небі звізды гаснуть.

Уж росцвило ся в долині
ніч уж звізды зберать,
бо з-за горы, з-за высокой
сонечко вызерать.

А під вечур долиночка
синї очка стулять,
бо запала і загасла
уж злата бамбуля.

Рано вітор із радістёв
бігать коло строму,
же отворять сонце ясне
дверї дню новому.

Пчолкы

Привезли уликы
під горбок пчолярї
чекають в долині
вни на приход яри.

Ішов пчолярь взяти
меду до жыдлика
відїв на пасїцї,
спати медведика.

А як пришло лїто,
уж злодїя ведуть,
што ходив до улїв
полизати меду.

Збуджена природа

Споза саду, споза плота
ярь на світ позерать
бо і лекно снїгобіле
вылїзло з язера.

Уж долины, лукы, гаї
як із приповідкы,
і зелену лучку красять
росквітнуты квіткы.

А природа зобуджена
попросила зміну,
тай до чашок наливали
пчолкам медовину.

Жабка

Чія же то у травіцці
зеленіє лабка?
То із млакы на бережок
выскочіла жабка.

Прискакала там скакалка
на сонце ся грїти,
тай плавкыню – милу жабку
сполошали дїти.

Ягнята

Пухнасты ягнята
пасуть ся на лужку
у горячу днину,
в тепленькім кожушку.

Звабить їх на пашу
зелена травічка,
а водічку пити
біжать до потічка.

Прилетїли ластівочкы

Россыпала зелень
ярь красна у гаю,
тай уж попід стрїху
ластівкы лїтають.

Своїм щебетанём
малых чічікають
бо мамку із мушков
в гнїздочу чекають.

Кібы скорше крыла
пташкам заміцнїли,
жебы пелехаты,
з гнїзда вылетїли.

Топмоделка

Як прекраснї на долинках
гудаци выграють,
то ся вертать топмоделка
з чуджіны до краю.

А пташочкы щебетавы
у гаю співають,
у долинї росквітнутій
співом єй вітають.

Крачать в робі вышываній
із лучных квіточок,
головоньку єй украшать
зеленый віночок.

Аґатова ярь

Ярь уж спреї аґатовы
по долинї стрїкать,
із бзукотом вылетїли
пчолкы із вулика.

В загородцї росквітнутій
із квітками дружать,
летять щавы полизати
із пахнячой ружы.

Черешнї

Белавы дзвіночкы
краснї выдзваняють,
же уж на черешни
кулькы дозрївають.

А дїточкы в садї
рвали до кешенкы,
червены, солодкы,
смачны черешенкы.

Што же ся то скрывать
в черешни з садочка?
В нїй місто цукрика,
лем тверда кісточка.

Літо

Літо

Вытюкав уж дятель справу
із Руською Порубы,
телеґрам му ту принесли
поштовы голубы.

Же весело выпискує
вітор на листочку,
уж і лїсы кучерявы
в зеленім віночку.

І малярька із фарбами
на гостину звана,
тай долина під Бескідом
красні малёвана.

Сонце

Не верне ся день біленькый
із Штырбского плеса,
бо злате колесо в небі
за гору уж клесать.

Може несе нове рано
од сонечка ключік,
тай просвітять долиночку
сонця златы лучі.

На добру ніч

Ніч уж вечур здогонила
тай із дзвінком задзвонила.

Отворила дверї мати
і укладать дїти спати.

Із молитвов день скінчіли,
што од мамкы ся навчіли.

Выслухали божу раду,
тай на себе крижик кладуть.

Світять в небі звізды ясны,
най ся сниють сны прекрасны.

Жебы дїти здравы встали,
світле рано привітали.

Все довєдна рукы зложать,
най їх хранить Мати Божа.

А до царства дражка вела
під крылечком Архангела.

Перед спанём

Чом же малых дїтей вечур
так скоро не скляґать?
Хотять знати де на мітлї
лїтать Баба - Яґа.

А я хочу росповісти
о ружовій квітцї,
бо носата і ухата
є лем в приповідцї.

В ночі малы Ангеликы
із неба злїтають,
з молитвочков добры дїти
спати все лїгають.

Цїле лїто із квіточок
виє вінкы Лідка,
так ся кінчіть перед спанём
шумна приповідка.

Своє щастя дїти найдуть
у росцвитій квітцї,
а потворка Чудо-Юдо,
все лем в приповідцї.

Чудесна країна

Де же тота Траммтарія,
што в нїй жыють дїти?
І я красу пречудесну
хочу увідїти.

Бо в нїй щастно днї прекрасны
дїти прожывають —
без завісти і без злобы
вєдно нажывають.

Лем танцюють і співають
без жадной старости,
до домика ружового
позывають гостїв.

Може чары того світа
серед квіток в гаю,
де дїточкы без старостей
жыють як у раю.

Ящурка

На полїдне із Валкова
одлетїла бурька,
а спід землї ся выгрїти
вылїзла ящурка.

Із ясного неба тепле
сонечко загрїє,
на мурику голу, босу
златый луч зогрїє.

Додж

Пчолка - робітніця
летить ід вулику,
слимакы у травцї
заспали в домику.

Перед доджом дрїбным
летить ся сховати,
а слимакы лїзуть
ся выспырховати.

Лишка

Не знать, вера, фалошніця
в полю траву пасти,
лем ся вкрадать до курника
в ночі куркы красти.

А з пухнастым довгым хвостом
пышно помахує,
бо єй мняско з когутика
під плотом смакує.

Видно в полю і по лучках
лем саму бігати,
може вышла заячіка
на обід глядати.

Боцан

Ці то глядать коло воды
боцан камаратку?
Може крачать довгоногый
на модну преглядку.

Видно вечур при рыбнику
того манекіна,
бо красавця чорнобіла
украшать мікіна.

При мочарї болотистім
жабка підскакує,
але пышный жаболовник
гордо выкрачує.

Рудявы орїхы

Россыпало небо синє
рудой фарбы груду,
роспырскало по лїщінї
на орїхы руду.

Та й не буде недоробкы
нихто уж зберати,
бо рудявы мнякушочкы
мусять умерати.

Захворїли орїшочкы-
што то за прічіна?
Же дїточкы нездоровы,
журить ся лїщіна.

І горбочок засмученый
лїгать вечур спати,
не буде ся уж ліщіна
з черкітками грати.

Красне лїто

Летить горов
красне лїто,
там на луцї
повно квіток.

Голосили
із Выравы
цвинуть
білы і белавы.

Щебетаня
стихло в школї,
а турісты
уж на молї.

В небі смуга
ся зьявила,
бо там воду
дуга пила.

Став потічок
выгравати,
біжать дїти
ся купати.

Вітор горов
полїтує,
копы сїна
розмітує.

Поле в лїтї

З горы на поляну
лїточко злетїло,
од сонечных лучів
поле позлатїло.

Несе уж пахнячій
хлїбець на поліцї,
бо ланами дзвонять
колоскы пшеніцї.

Волнить ся пшенічне
золотеньке поле,
тай скоро стернянка
ноженькы поколе.

Дуга

В красну лїтню днину
зачало кропити,
бо хотїла дуга
воды ся напити.

Повмывала хмарка
свої синї личка,
тай уж выплавала
дуга із потічка.

А сонечко ясне
засміє ся мило,
же і небо синє
краснї розъяснило.

Влачік

В малім ваґонику
щебече Ванесса,
же ся на влачіку
крутять уж колеса.

На тратї коляёв
біжыть, підскакує,
а на переходї
силно выпискує.

В скакачім домику
любить ся возити,
не мусять єй ножкы
по дразї носити.

Колобежка і біціґель

Округленькы дві колеска
крутять ся з бережка.
Ой, то везе нашу Ленку
нова колобежка.

Може скоро буде мати
заплаканы очка,
бо уж летить так як стрїла
рівно до ярочка.

По дражочцї двоє дїтей
коло дїдка миґли,
там ся братик перебігать
з сестров на байсіґли.

Пришло лїто

Хоче жовте поле
вітор колысати,
а сонечко мусить
скоро рано встати.

Выскачуть ся дїти
у гаю до волї,
бо уж зачінають
празднины у школї.

Побіжать на Скалку
глядати поклады
купати ся клічуть
у потоцї спады.

Горять дикы макы
пламенно у полї,
а скавты щебечуть
по зеленій горї.

На маму і брата
із полянкы крічать,
же уж малинами
пахне малиніча.

Повивать тихенько
вітерець із голї,
ярком плавать злате
лїто на ґондолї.

Павук по долинцї
гадвабну сїть сплїтать,
бо то колысочка
прекрасного лїта.

Гускы

Што за пташкы гайник выгнав
із паньской пшеницї?
Уж з бережка до ярочка
біжать білолицї.

Чудують ся когут з курков
што стоять на лавцї,
же без лодькы одплавали
ярком мореплавцї.

І гусятка жовтогруды
з воды радість мають,
бо потоком горї-долов
з гусками плавають.

Корова

Од рана аж до вечера
пасе на полянцї.
Привязана аж до рана
в маштални на ланцї.

На голові мать два рогы
довге тїло, штири ногы.
Пастырь пасе за потоком,
кормить дїтей із молоком.

Заушнічку мать на уху,
а одганять хвостом муху.
Не знам, ці дїточкы вірять,
же міле домашнє звіря.

Му-му, му-му чудны слова,
называють єй корова.
Біжыть пити до потічка
чорнобілы на нїй трічка.

А пожыва в зимі, в лїтї
сухе сїно і травічка.
Хотять єй на поле гнати,
она хоче мерендзяти.

На зеленій луцї гулять
із телятком уж Красуля.
Колись з хвостом вас пошвыкать,
але рогом і поштыкать.

Турістіка

Гварить нянько правду,
не робить сі сранду,
же ся позберають
аж до Татраланду.

А хоць у валалї
на потоцї вискот,
родина понаглять
днесь на купалиско.

По родній країнї
родины кочують,
при ярочку в станї
і переночують.

Замкы і яскынї
хотять увідїти,
так красу Словеньска
познавають дїти.

І близкы Герляны,
де ґейзір вытрїскать,
познавать край родный
у лїтї турістка.

Знать природознавець
і по скалах лїзти,
о красах природы
в школї росповісти.

Мышка і мачка

Хотїла ся мышка
у коморї грати,
але ся к мачатку
бояла озвати.

При зустрїчі ся обі
красні обїмали,
тай попід постільку
в хыжи наганяли.

Ку мяску ся боять
мышкы приступити,
до мышачой пасти
можуть ся вхопити.

Стала Кіця-Міця
мышку стоповати,
претєкарька ся йде
до дїркы сховати.

Лїтнї вакації

Зачерькотїв штреков влачік
з Лабірьской штації,
уж зачали ся у школї
лїтнї вакації.

А преміле лїто з даром
присїло на лавцї,
та із спаду поплавали
прудом мореплавцї.

Із камяного корыта,
лем без лодївода,
бо до Тісы із Лабірця
несе быстра вода.

Бороздили горьску річку
без помпезной славы,
но не стигли до сектембра
поважаньскы сплавы.

А вітричок-повивайко,
выгравав до блуду,
на достигы до долины
плавав проти пруду.

На літні празднины

Виють дїти на полянцї
віночкы із квіток,
бо крочіло до долины
премілене лїто.

Як поломінь дикы макы
пышать ся у полї,
послїднїй раз школьскый дзвінок
задзвонить у школї.

Свої лодькы поскрываны
дїти беруть з лады,
бо чекають смілых плавцїв
у потоцї спады.

Щебетавы школярикы
з послїднёй годины
вылетїли як пташата
на літні празднины.

Захраньте дїточкы
русиньску бісїду,
жебы із валалу
не счезла без слїду.

ОБСЯГ

Motto
Материньске слов.....3

Осїнь.....4
Школярикы.....5
Зачінать школа.....5
Посмутнїли грачкы.....6
Букварик.....6
Наша бісїда.....6
Ґаштаны.....7
Малярька осїнь.....7
Подобы вітра.....7
Осїнь в павучінї.....7
Перлетёва осїнь.....8
Одлїтають ластівочкы.....8
Злата осїнь.....8
Вовірка.....8
Прімабалеріна.....9
Зайко.....9
Вітор.....10
Восїннї шаркані.....10
Смутна осїнь.....11
Окулярї.....11

Зима.....12
Перин - Баба.....13
Зимушнї радости.....13
Іде зима.....14
Зимны свята.....14
Карневал.....14
Новина.....15
Рождество.....15
Чеканя на Ісуска.....16
Ісуско ся народив.....16
Молитвочка.....16
Дарунок.....16
Дїти з татраланду.....17
Пташата в зимі.....17
Співачкы.....17
Лишка.....17

Ярь / Весна.....18
Ярьнїй потічок.....19
Зозуля.....19
Зелены віночкы.....19
Курчатко.....20
День і ніч.....20
Пчолкы.....20
Збуджена природа.....20
Жабка.....21
Ягнята.....21
Прилетїли ластівочкы.....21
Топмоделка.....21
Аґатова ярь.....21
Черешнї.....21

Лїто.....22
Лїто.....23
Сонце.....23
На добру ніч.....23
Перед спанём.....24
Чудесна країна.....24
Ящурка.....24
Дождж.....24
Лишка.....25
Боцан.....25
Рудявы оріхы.....25
Красне лїто.....25
Поле в лїтї.....26
Дуга.....26
Влачік.....26
Колобежка і біціґель.....26
Пришло лїто.....27
Ґускы.....27
Корова.....27
Турістіка.....28
Мышка і мачка.....28
Лїтнї вакації.....28
На лїтнї празднины.....29

© Авторка: Гелена Ґіцова – Міцовчінова

ШКОЛЯРИК

Рецензентка: ПгДр. Кветослава Копорова, ПгД.
Одповідна редакторка: ПгДр. Люба Кралёва, Пг.Д.
Языкова редакторка: ПгДр. Кветослава Копорова, ПгД.
© Ілустрації: ПаедДр. Даньєла Капралёва
Технічна редакторка: Ангеліна Зарева

© Ґрафічна управа: beren atelier grafické štúdio

Выдало ОЗ КОЛЫСОЧКА – KOLÍSKA як свою третю публікацію.
Книжка выходить з фінанчнов підпоров Уряду влады СР,
проґрам Култура народностных меншын 2015.
Тоту публікацію ани нияку єй часть не мож репродуковати без поволїня авторьскых прав.

Выданя перше
Выроба: Друкарня свідницька, с.р.о.
Наклад: 300 фалатків
Сторінок: 32
Пряшів 2015

© Autorka: Helena Gicová – Micovčinová

ŽIAČIK

Recenzentka: PhDr. Kvetoslava Koporová, PhD.
Zodpovedná redaktorka: PhDr. Ľuba Kráľová, Ph.D.
Jazyková redaktorka: PhDr. Kvetoslava Koporová, PhD.
© Ilustrácie: PaedDr. Daniela Kapráľová
© Grafická úprava: Milan Bandurčin
Technická redaktorka a sadzba: Angelina Zareva

Občianske združenie KOLÍSKA КОЛЫСОЧКА

Vydalo OZ KOLYSOČKA – KOLÍSKA ako svoju tretiu publikáciu.
Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR, program Kultúra národnostných menšín 2015.

ÚRAD VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Túto publikáciu ani žiadnu jej časť nie je možné reprodukovať bez povolenia autorských práv.

Vydanie prvé
Výroba: Tlačiareň svidnícka, s.r.o.
Náklad: 300 kusov
Strán: 32
Prešov 2015